

KORTE INLEIDING

Mgr. J.H.J. van den Hende

Over het Jaar van Gebed, bij de bijeenkomst 'Bidden in de rooms-katholieke en protestantse traditie', Vronesteyn, 15 december 2017

Paus Franciscus hield een Jaar van Barmhartigheid. Paus Benedictus voor hem een Jaar van Geloof. Nadenken over geloof en je geloof uiten in barmhartigheid is een christelijk getuigenis. Daar hoort bij om het geloof te belijden en in barmhartigheid te spreken en te handelen. Daarom leek het goed een Jaar van Gebed te houden. Toen het bisdom zestig jaar bestond hebben we stilgestaan bij de Kerk als netwerk van liefde. Bij 'netwerk' denk je misschien snel aan mobieltjes of aan recepties met een glas wijn. Maar de Kerk als netwerk van liefde wil zich verbinden met Christus, is er niet voor zichzelf maar om samen te bouwen aan een beschaving van liefde, waarin het evangelie van de eerbied voor het leven en de waardigheid van de mens tot uiting komen. De Kerk is niet de enige die daaraan werkt, maar ze doet dat in Christus' Naam met alle mensen van goede wil.

Het idee van netwerk van liefde werd omarmd. Mensen herkennen het als beeld van de Kerk. Het is anders dan spreken over de Kerk in termen van zoveel parochies of territoria. Het is dat we met elkaar als geloofsgemeenschap en netwerk een geheel vormen. Denk aan Jezus, die spreekt over de wijnstok en de ranken (Johannes 15), of het beeld van Paulus van de Kerk als lichaam met vele ledematen (1 Korintiërs 12). Daarover zegt paus Franciscus in zijn encycliek 'Lumen Fidei': al ben je maar een klein stukje, je bent nooit anoniem, want je bent gekend door de Heer en met Hem verbonden.

En zo is de Kerk als netwerk van liefde een wijnstok met ranken, een lichaam met ledematen en ook, zoals in de Petrus brief staat, een levend bouwwerk waarvan wij de levende stenen zijn, met Christus als de hoeksteen. Je laten voegen betekent ook je laten uitnodigen en oog hebben voor andere stenen die er zijn: andere mensen met talenten waarover je je mag verheugen.

We moeten ons voeden met gebed, want een netwerk zonder bidden, wordt al gauw een activiteitenkoepel, waarin we van alles doen en kunnen. We moeten al die activiteiten, die we ondernemen met alle fierheid, blijven verbinden met de Heer.

Paus Benedictus heeft een reeks catecheses gehouden over gebed. Hij noemt het gebed daarin de ademhaling van de ziel. Geregeld gebed maakt ons geloofsleven mogelijk. En ook de huidige paus spreekt over bidden. Op de eerste plaats sprak hij over de eucharistie en hij brak er bij die gelegenheid een lans voor om je mobieltje uit te zetten tijdens de mis. Bidden is belangrijk, omdat het ons een persoonlijke relatie met Christus kan geven en daardoor een innerlijke band met elkaar. Paus Franciscus vertelt dat we ons klein en bescheiden mogen opstellen om ontvankelijk te zijn voor God. En dat we ons mogen laten verrassen door niet alleen onze noden naar voren brengen, maar ook ontvankelijk zijn voor wat God ons geeft.

Je voeden en gesterkt worden door de Heer in het gebed is onontbeerlijk. Er komt nog een jaarprogramma voor het Jaar van Gebed, maar dat wilden we niet nog voor de Kerst de wereld in sturen. In het nieuwe kalenderjaar hopen we een mooi programma uit te rollen. We zullen meebidden met de Wereldkerk. Denk

aan de gebedsdag voor de vrede, de gebedsdag voor migranten en vluchtelingen op 14 januari, de gebedsdag voor roepingen op de vierde zondag van Pasen en de gebedsdag voor de schepping op 1 september die de Katholieke Kerk viert in navolging van de Orthodoxe Kerk. Er zijn verschillende momenten in het liturgisch jaar, waarop je in het bijzonder aandacht kunt besteden aan gebed. Ook zullen we activiteiten organiseren om ons te oefenen in gebed als verdieping van ons geloof.

Naast de naastenliefde als opdracht van de Heer is ons leven een leerschool van gebed. Je bidden kleurt ons christelijk leven anders. En het geeft andere accenten doorheen het leven. De Heer heeft gebeden in de woestijn voordat Hij aan zijn openbare leven begon, daarna voordat Hij de leerlingen riep, en op de avond voor zijn lijden bad Hij: laat deze kelk van het lijden aan mij voorbij gaan, maar niet mijn wil, maar uw wil geschiede, Vader.

Het gaat dus om je geloof te belijden, het dienend te beleven in barmhartigheid en je te voeden door gebed. Het gebed laat je wortelen in Christus en zijn evangelie, in kracht van de Heilige Geest die Jezus ons beloofd heeft.

En laten wij ook elkaar aansporen om te blijven bidden. Het Jaar van Gebed nodigt uit om niet alleen je handen te vouwen en je ogen dicht te doen, maar ook om te kijken naar de kansen en momenten waarop we anderen kunnen uitnodigen tot gebed. Als bidden ademhaling voor de ziel is, is het dat ook voor het leven van onze Kerk. Omdat de Kerk een wijnstok met ranken is die vruchten voortbrengt die blijvend zijn, en omdat we onszelf en onze van God gekregen talenten samenvoegen als levende stenen, met een groter doel, namelijk om een beschaving van liefde te vestigen in Jezus' Naam.

Ik ben dankbaar voor deze oecumenische setting als activiteit in het Jaar van Gebed. We zullen vanmiddag met twee sprekers nadenken over de protestantse traditie van gebed en het bidden in de Katholieke Kerk. Fijn dat we met zoveel mensen bijeen zijn. Dat belooft wat voor de rest van het Jaar van Gebed. We zijn dit jaar gestart met de Advent 2017. Het is nog lang geen Advent 2018.